

БАЗИЛЄВСЬКИЙ Павло (? — ?) — військовик, офіцер російської армії. У роки 1-ї світ. війни — на фронті, актив. діяч укр. руху у військах. Делегат 1-го Всеукр. військ. з'їзду в Києві у травні 1917. Наприкінці року — старшина 1-го Укр. козачого полку ім. Б. Хмельницького.

Пізніше нач. пересил. команди в Кам'янці-Подільському (1918), командир Окремого куреня 3-ї Залізної дивізії, учасник боїв на більшов. фронті 1919–20. Після інтернування Армії УНР у Польщі в листопаді 1920 перебував у таборі м. Каліш. Признач. нач. таборової школи підстаршин. Під час нім.-польс. війни 1939 й наступу рад. військ потрапив у табори військовополонених поляків. Засланий до Сибіру, 1942 зголосився до польс. армії генерала В. Андерса, яка формувалася в СРСР. Після війни жив у Великій Британії. Очолював Союз укр. ветеранів (1950–76).

Рекомендована література

1. Український інвалід. Каліш, 1923;
2. Колянчук О. Українська військова еміграція з Польщі. 1920–1939. Л., 2000;
3. Колянчук О., Литвин М., Науменко К. Генералітет українських визвольних змагань: Біограми генералів та адміралів українських військових формацій першої половини XX століття. Л., 1995.

К. Є. Науменко

Бібліографічний опис:

Базилевський Павло / К. Є. Науменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38873>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).